

हे सोम वृषभस्य श्रेष्ठस्य तव ककुभं मरुत् आदित्यलक्षणं वृषं रोचते दीप्यते ककुभमिति मरुन्नामसु (30.) पठितम् वरुत् मरुहान् (31.) शुक्रः शुद्ध आदित्यः शुक्रस्य शुद्धस्य सोमस्य तव पुरोगाः पुरोगामी । सोम एव सोमस्य पुरोगाः पुरोगामी भवितुमर्हति । हे सोम ते त्वदीयमदाभ्यमनुपहंसितं ज्ञागृवि ज्ञागरणशीलं यन्नामास्ति तस्मै नाम्नि त्वां गृह्णामि ॥ का० [१२. ५. १७.] तस्मै तज्जति जुहोतीति । अदाभ्यं जुहोति ॥ सौम्यम् हे सोम तस्मै तादृशाय ते तुभ्यं स्वाहा सुद्धतमस्तु तत्सोममेवैतत्सोमाय जुहोतीति श्रुतेः [११. ५. १. ११.] ॥ ४१ ॥

- उ॒शि॒क्कं दे॒व सोम॒ग्नेः प्रि॒यं पाथोऽपी॒हि ।
- व॒शी त्वं दे॒व सोमिन्द्र॑स्य प्रि॒यं पाथोऽपी॒हि ।
- अ॒स्मत्सखा॒ त्वं दे॒व सोम॒ विश्वे॑षां दे॒वानां प्रि॒यं पाथोऽपी॒हि ॥ ५० ॥

का० [१२. ५. १८.] अ॒श्रून्सोमे नि॒धात्यु॒शि॒क्कमिति॑ प्रतिमन्त्रमिति । मन्त्रत्रयेणोत्प्लूखलस्थानंश्रून्सोमे क्षिपेत् ॥ तत्रायः हे देव दीप्यमान हे सोम उ॒शि॒क्कामय॑मानस्त्वमग्नेः प्रि॒यं पाथोऽन्नमपी॒हि अपि॑गृह् ॥ द्वितीयः हे देव सोम वशी का॒त्स्वमिन्द्र॑स्य प्रियमन्नं प्राप्नुहि ॥ अथ तृतीयो मन्त्रः हे देव सोम अ॒स्मत्सखा अ॒स्माकं मि॒त्रभू॑तस्त्वं विश्वे॑षां दे॒वानां प्रि॒यमभि॑रुचितमन्नं प्राप्नुहि अग्निर्वै प्रा॒तःस॒वनमिन्द्रो॑ माध्यन्दिन॑ सवनं विश्वे दे॒वास्तृतीय॑ सवनमिति श्रुतेः सवनदे॒वेभ्योऽर्पणम् ॥ ५० ॥

XXII. a. इ॒ह रति॑रि॒ह र॑मधमि॒ह धृति॑रि॒ह स्व॑धृतिः स्वाहा ।

b. उ॒प॒सृ॒जन्ध॒रुणां॑ मा॒त्रे ध॒रुणां॑ मा॒तरं॑ ध॒येन् । रा॒यस्पोष॑म॒स्मासु॑ दीध॒र॒त्स्वाहा ॥ ५१ ॥

अथ सत्रोत्थानमन्त्रा देवदृष्टाः ॥ ॥ का० [१२. ४. १०.] शालाद्वार्येऽन्वारब्धेधि॒ह रति॑रिति जुहोतीति । सर्वेषु दीक्षितेष्वध॒र्युस्पृष्टे॑धि॒दानी॑तनगार्हपत्ये धृतं जुहुयात् ॥ पशुदैवतं यजुः हे गावो युष्मदीया रतिः रमणमि॒ह यज॑मानेष्वस्तु इ॒हैव॑ यूयं रमधं युष्माकमि॒ह यज॑मानेषु धृतिः संतोषोऽस्तु स्वधृतिः स्वकीयानामपि धृ॒-